

РЕШЕНИЕ

№ 5505

гр. София, 29.09.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав,
в публично заседание на 28.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ива Кечева

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **6183** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно - осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на Р. Д. Б., ЕГН [ЕГН], срещу Ревизионен акт /РА/ № Р-22221018006760-091-001/13.12.2019 г., издаден от А. Г. М., на длъжност началник сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол” при ТД на НАП С., в качеството на орган, възложил ревизията и А. Б. Г., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията, в частта, потвърдена с Решение № 371/09.03.2020 г. на директора на Дирекция “Обжалване и данъчно-осигурителна практика” (ДОДОП) – [населено място].

С жалбата се иска отмяна на РА, поради допуснати нарушения на процесуалните правила и противоречие с материалния закон. Твърди се, че както в ревизионния доклад, така и в ревизионния акт, органите по приходи неправилно са възприели, че е налице несъответствие между декларираните приходи и разходи по отношение на ревизираното лице, поради което незаконосъобразно ревизията е извършена по особения ред, предвиден в чл. 122 от ДОПК. По отношение на констатациите, направени в ревизионния акт /л.72/, жалбоподателят излага становище, че установеният с ревизионния акт данък върху доходите на физическите лица за периода 01.01.2012 г.- 31.12.2012 г., след изменението му с Решение № 371/09.03.2020 г. на директора на Дирекция „ОДОП“ С., е в размер на 16.58 лева, а установеното превишаване на разходите над доходите е в размер на 165.84 лева, при разполагаеми парични средства в размер на 249229.87 лева, което дори и да се приеме като

недостиг, то същият е несъществен и не представлява основание за прилагане на особения ред по чл.122 от ДОПК. По отношение на констатираните несъответствия в периода 01.01.2015 г.-31.12.2015 г., жалбоподателката възразява срещу възприетото от приходния орган начално салдо, като твърди, че през 2015 г. е извършила плащане във вид на дарение, съставляващо сума в размер на 528 390.00 лева, отделена от парите, налични в брой, а по притежаваната от нея банкова сметка е била налична сума в размер на 47 316.03 лева. Дарената сума е събрана от продажба на недвижими имоти, придобити в режим на семейна имуществена общност, които независимо от продължителния период между момента на получаването им до момента на дарението, са били съхранявани в брой от ревизираното лице и съпруга му. През същата година /2015/, жалбоподателката твърди, че е получила парични средства от трудови правоотношения и облагаеми доходи в размер на 19 509.00 лева, сума от 1210.00 лева – рента, както и сума в размер на 16568.00 лева, представляваща изплатена „застраховка живот“ и е притежавала достатъчно средства в брой, за да покрива текущите си разходи. Възразява се и по отношение на констатациите в РА за периода от 01.01.2017 г. – 31.12.2017 г., като се твърди, че изводите на ревизиращите са непоследователни и неиздържани.

В хода на устните състезания по делото, жалбоподателката, чрез адв. Т., моли съда да отмени ревизионния акт в оспорената му част. Претендират се разноски.

Ответникът – директор на Дирекция „ОДОП“ – С., чрез юрк. М., изразява становище за неоснователност на жалбата. Излага доводи, че в случая не е налице правен спор между страните, тъй като данъчната основа е определена въз основа на декларираниите от жалбоподателката факти, а по отношение на останалата част от паричния поток, представляваща приходи и разходи, са взети предвид доказателства, представени от ревизираното лице. Поддържа мотивите, изложени в оспореното решение и моли същото да бъде потвърдено.

Административен съд София-град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа и правна страна:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22221018006760-020-001 от 07.11.2018 г., връчена лично на ревизираното лице на 13.11.2018 г., изменена със Заповеди за изменение на ЗВР /ЗИЗВР/ № Р-22221018006760-020-002/ 12.02.2019 г. и № 22221018006760-020-003/12.03.2019 г., е възложено извършване на ревизия на Р. Д. Б. за установяване на задълженията за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за данъчни периоди от 01.01.2012 г. до 31.12.2017 г. Посочените ЗВР и ЗИЗВР са издадени от А. Г. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед №РД-01-803 от 07.06.2017 г. на директора на ТД на НАП С. /л.24 по делото/.

На 04.04.2019 г. на ревизираното лице са връчени Уведомление по чл. 17, ал. 1, т. 2 ДОПК № Р-22221018006760-139-001/12.03.2019 г. и Уведомление по чл.124, ал.1 ДОПК № Р-22221018006760-113-001/12.03.2019 г., /л.233 и л.235/, с което Р. Б. е уведомена, че в ревизионното производство ще се премине по особения ред на облагане на доходите – чл. 122 – чл. 124 от ДОПК.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ № Р-22221018006760-092-001 от 10.09.2019 г., връчен на ревизираното лице на 01.10.2019 г. Срещу констатациите в РД, по реда на чл. 117, ал. 5 ДОПК, е подадено писмено възразение вх. № 59-00-1231/15.10.2019 г.

Ревизията е приключила с оспорения в настоящото производство Ревизионен акт №

P-22221018006760-091-001 от 13.12.2019 г., издаден от А. Г. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията и А. Б. Г., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията, връчен на ревизираното лице на 20.12.2019 г. С РА са установени задължения за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ в общ размер на 24 672,55 лв. и са начислени лихви в общ размер на 14 050,36 лв., за данъчните периоди 2012 г., 2015 г. и 2017 г.

РА е обжалван пред директора на дирекция „ОДОП“ – [населено място] в срока по чл. 152 ДОПК. С Решение № 371/09.03.2020 г., издадено от директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С., обжалваният РА № Р 22221018006760-091-001 от 13.12.2019 г. е изменен в оспорената част, като установения данък върху доходите на физическите лица за 2012 г. в размер на 18 405,48 лв. е определен в размер на 16,58 лв., дължим ведно с лихвата за забава до окончателното разчитане с бюджета, която към датата на РА е в размер на 11,15 лв. В останалата оспорена част на установени задължения за 2015 г. и 2017 г., РА е потвърден.

По делото е приета съдебно-счетоводна експертиза, изготвена от вещото лице С. К., която съдът кредитира като обективно и компетентно изготвена, съдържаща подробен отговор на поставените задачи.

По искане на жалбоподателката, по делото е назначена и приета допълнителна съдебно-счетоводна експертиза, изготвена от вещото лице М. Р. - Н., която съдът не кредитира по съображения, изложени по-долу в решението.

Жалбата до АССГ е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 ДОПК и от надлежна страна, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е частично основателна.

Оспореният ревизионен акт е издаден от компетентни органи съобразно разпоредбата на чл. 119, ал. 2 РА - А. Г. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията и А. Б. Г., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията. ЗВР, ЗИЗВР, РД, както и РА, са създадени като електронни документи по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЕДЕУУ, като от приетите писмени и веществени доказателства, неоспорени от жалбоподателя, се установява, че същите са подписани с квалифициран електронен подпис. Спазена е предвидената в закона писмена форма, съобразно разпоредбата на чл. 3, ал. 2 ЗЕДЕУУ, с предписаното в чл. 120 ДОПК съдържание. В хода на ревизионното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

В хода на ревизионното производство е установено, че Р. Б. е местно физическо лице и на основание чл. 4, във връзка с чл. 6 от ЗДДФЛ е данъчно задължено лице за доходи, произтичащи от източници в България и в чужбина. За периодите от 01.01.2012 г. до 31.05.2015 г. е получавала доходи от трудови правоотношения от [община], а считано от 13.01.2016 г. е пенсионер. Жалбоподателката има сключен брак и е в режим на съпругеска имуществена общност /СИО/ с Д. Д. Б., ЕГН [ЕГН], на когото е издаден Ревизионен акт № P-22221018006761-091-001 от 13.12.2019 г. за данъчните периоди от 2012 г. до 2017 г., с който са установени задължения за годишен данък по чл. 17 от ЗДДФЛ в размер за 38 126,11 лв. и лихви за забава в размер на 21 243,34 лв., произтичащи от констатирано превишение на направени разходи над получени и налични парични средства за част от ревизираните периоди.

С цел изясняване на факти и обстоятелства от значение за данъчното облагане ревизиращите органи са извършили редица процесуални действия, описани в констативната част на ревизионния доклад. С Протокол № 1599838/30.11.2018 г. към ревизионното производство са присъединени доказателства от предходна проверка на ревизираното лице, завършила с Протокол № П-22221018058844-073-001/25.09.2018 г. От органите по приходите са поискани сведения и писмени обяснения от всички банкови и застрахователни институции в страната за открити сметки на името на ревизираното лице и движения по тях, както и до всички институции относно отчетени комунални и телекомуникационни разходи. При извършената служебна проверка в Служба по вписвания /справка „И.“/ е установено, че за периода 2012 г. - 2017 г. от жалбоподателката са извършени разпоредителни сделки с недвижими имоти, подробно описани на стр. 2 от ревизионния доклад. При извършената справка в електронните информационни масиви на НАП, е установено, че регистрирани по ЗДДС лица, са отразили продажби към ревизираното лице за периодите от 2012 г. до 2017 г. общо в размер на 215,15 лв., с включен ДДС. На основание чл. 37, ал. 2 и ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на Р. Б. са връчени три Искания за представяне на документи и писмени обяснения от задълженото лице /ИПДПОЗЛ/. С ИПДПОЗЛ № Р-22221018006760-040-001 от 12.11.2018 г. са изискани доказателства относно източниците на доходи за ревизираните периоди, притежавани движими и недвижими имоти и сделки с тях, данни за притежавани банкови сметки, данни за притежавани парични средства в брой и движими ценности, вземания от трети лица, получени заеми/кредити, притежавани акции и дялови участия, данни за пътувания в чужбина, учредени вещни права на собственост, сключени договори за наем като наемодател и наемател, сключени договори за управление и контрол, платени суми за лечение, обучение, данни за покупки на висока стойност, документи за предбрачни договори и споразумения, среден годишен размер на разходите за издръжка и живот и др. В отговор е представено писмено обяснение, според което лицето декларира за процесните години доходи от трудови правоотношения, доходи от рента, данни за притежавано и продадено имущество и банкови наличности. По отношение на паричните средства в брой, твърди, че не може да даде точен и категоричен отговор, тъй като това са данни от преди шест години. Определя разходите за издръжка и живот на домакинството ѝ /общо за нея и Д. Б. – съпруг/ общо в размер на 75 000,00 – 77 000,00 лв., или над 500 лв. на месец на човек. В допълнение по искането, декларира „притежавани парични средства в брой“ към началото и края на всяка една от годините, както следва: 01.01.2012 г. – 75 000,00 лв. и 35 000,00 евро, а към 31.12.2012 г. - 150 000,00 лв. и 35 000 евро; 01.01.2013 г. – 150 000,00 лв. и 35 000,00 евро, а към 31.12.2013 г. - 150 000,00 лв. и 65 000,00 евро; 01.01.2014 г. – 150 000,00 лв. и 65 000,00 евро, а към 31.12.2014 г. – 155 000,00 лв. и 65 000,00 евро; 01.01.2015 г. – 155 000,00 лв. и 65 000 евро, а към 31.12.2015 г. – 25 000,00 лв. и 15 000,00 евро; 01.01.2016 г. – 25 000,00 лв. и 15 000,00 евро, а към 31.12.2016 г. – 20 000,00 лв. и 15 000,00 евро; 01.01.2017 г. – 20 000,00 лв. и 15 000,00 евро, а към 31.12.2017 г. – 17 000,00 лв. и 8 000,00 евро, като определя по години и придобития доход от трудови правоотношения, получена рента и застрахователна премия, приходи от продажба на имущество. Декларирана е и „разполагаема сума в брой“, по години: 01.01.2012 г. - 32 320,00 лв., 31.12.2012 г. – 0,00 лв.; 01.01.2013 г. – 21 585,00 лв., 31.12.2013 г. – 200 лв.; 01.01.2014 г. – 200 лв. остатък от 2013 г. и 20 222,00 лв., 31.12.2014 г. – 100 лв.; 01.01.2015 г. – 100 лв., 31.12.2015 г. – 0,00 лв.; 01.01.2016 г. – 17 210,00 лв., 31.12.2016

г. – 0,00 лв.; 01.01.2017 г. – 15 208,00 лв., 31.12.2017 г. – 0,00 лв. Ревизиращият екип е приел като начална и крайна притежавана сума от жалбоподателката декларираните средства като „разполагаема сума в брой“ за отделните години. От органите по приходите е изчислена и сумата от 6 600 лв., която представлява разход за издръжка и живот за лицето за всяка една от процесните години.

На 04.04.2019 г. е връчено уведомление по чл. 17 от ДОПК № Р-22221018006760-139-001 от 12.03.2019 г. и уведомление по чл. 124, ал. 1 от ДОПК № Р-22221018006760-113-001 от 12.03.2019 г., с което Р. Б. е уведомена, че в ревизионното производство ще се премине по особения ред на облагане на доходите – чл. 122 – чл. 124 от ДОПК. Връчено е и ИПДПОЗЛ № Р-22221018006760-040-002/12.03.2019 г. С постъпило становище от 09.04.2019 г. двамата съпрузи са конкретизирали отново приходите си от трудови правоотношения и изплатени пенсии, както и получените доходи от разпоредителни сделки с имущество.

След анализ на събраните документи, ревизиращите органи са изготвили сравнителни таблици за всеки от ревизираните периоди, с цел съпоставка по години на придобитото имущество и направените разходи с получените доходи и формиране на основа по реда на чл. 122 от ДОПК. С ревизионния доклад е установено следното:

За 2012 г., 2013 г., 2014 г., 2016 г. и 2017 г. ревизиращият екип не е установил превишение на разходите над приходите.

За 2015 г., след съпоставяне на приходите и разходите на ревизираното лице, в частта на постъпленията /приходите/ от ревизиращите органи е отразена начална располагаема сума в брой в размер на 100,00 лв., по банков път 5 180,45 лв.; доходи от трудови правоотношения през годината в размер на 13 720,31 лв. и изплатена застраховка „Живот“ за сумата от 16 568,34 лв. Наличните парични средства към 31.12.2015 г. са отчетени в размер на 1 704,32 лв. /по банковите сметки на лицето/. В частта на разходите е отразено дарение в размер на 303 153,65 лв., към сина на жалбоподателката - Д. Д. Б..

Установява се, че с договор от 16.01.2015 г., сключен между родителите и сина им, Р. Б. дава безвъзмездно, чрез банков превод 20 000,00 евро, а бащата Д. Б. прави превод от 60 000,00 евро. Дарена е и сума в размер на 270 000 евро, които двамата родители предоставят в брой. С дарените средства, според договора и представена декларация от Д. Б., същият е придобил недвижим имот в [населено място], [улица], за сумата от 350 000,00 евро /Нотариален акт 191 от 24.03.2015 г./.

Относно произхода на предоставените средства в брой ревизираното лице посочва, че са от продажба на имущество /приходи от продажба на общо 6 бр. недвижими имоти, продадени общо за около 850 000,00 лв./, подробно описани на стр. 17 от ревизионния доклад: през 1994 г. продажба на недвижим имот в [населено място] за 160 000,00 лв., платени в брой; през 1999 г. продажба на недвижим имот в [населено място] за 17 248,70 лв., платени в брой; през 2002 г. – продажба на недвижим имот в [населено място] за 61 005,00 лв., платени в брой; през 2004 г. – продажба на недвижим имот в [населено място] за 122 024,00 евро, платени по банков път; през 2005 г. – продажба на наследствен недвижим имот в [населено място] и получени в дял 28 000,00 евро по банков път, както и продаден недвижим имот в [населено място] за 183 000,00 евро, платени по банков път.

Ревизиращият екип е мотивирал извод за наличие на несъответствие между получените приходи и извършените разходи от жалбоподателката в размер на 236

772,27 лв., като е приел, че за извършване на тези разходи лицето е разполагало със средства в същия размер, но не доказва техния произход. Това е и причината за извършване на ревизията по реда на чл. 122 ДОПК – налице са обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 7 ДОПК за периода 01.01.2015 г. – 31.12.2015 г. – укрити доходи.

Във връзка с представените от ревизираното лице доказателства за произхода на паричните средства, дарени на Д. Б., ревизиращите органи са приели, че периодът от продажбата на имотите до извършеното дарение е прекалено дълъг и лицето не представя доказателства за мястото на съхранение на паричните средства. Прието е също, че Б. има разходи, които не декларира, свързани със започнал строеж през 2005 г. на къща в парцел в [населено място], закупен през 2002 г., който имот е въведен в експлоатация през 2007 г. На следващо място е посочено, че заявените суми, като придобити от продажби на недвижими имоти, не са декларирани от ревизираното лице в началните и крайни салда през годините преди 2015 г.

След съпоставка между получените доходи и извършените разходи е констатирано, че е налице превишение на разходите над приходите в размер на 275 888,87 лв., което е прието за данъчна основа за облагане с данък върху доходите на физическите лица по реда на чл. 122, ал. 2 и ал. 4 от ДОПК. С ревизионния доклад е определен данък за внасяне в размер на 27 588,89 лв., както и изчислени лихви за забава.

След връчване на ревизионния доклад, на 05.11.2019 г. на ревизираното лице е връчено ИПДПОЗЛ № Р-22221018006760-040-003/31.10.2019 г., с което отново са изискани наличности на парични средства към началото и края на всяка една от ревизираните години; документи за получени доходи от трудови правоотношения; документи за направени разходи по Разрешение за строеж от 13.06.2006 г., според което на Р. Б. и съпруга ѝ се разрешава строеж на „временна жилищна сграда“ в урегулиран поземлен имот в [населено място], район „Л.“, местност „В. ВЕЦ С.“, за което в хода на ревизията е определена сума за строително-ремонтни дейности по изграждане на имота в размер на 30 000,00 лв.; изискани са банкови извлечения или декларация за разкриване на банкова тайна.

На 15.11.2019 г. са представени писмени обяснения от ревизираното лице, заедно със следните документи: Разпореждане от 24.02.2016 г. на Национален осигурителен институт /НОИ/ за отпускане на пенсия на Р. Б., в месечен размер на 910,00 лв.; Удостоверение от Национална спортна академия „В. Л.“, [населено място], относно полученото брутно трудово възнаграждение за годините от 1996 г. до 2011 г.; Удостоверение от [община] /предназначено за определяне на пенсията ѝ/; Разрешение за строеж от 13.06.2006 г., без прилежащи доказателства. С писмените обяснения се конкретизира, че Р. Б. е с общ бюджет със съпруга си, а описаните факти са по спомени и документи. Във възражението отново е описана начална и крайна разполагаема сума за всяка една от процесните години: 01.01.2012 г. – 188 889,00 лв., 31.12.2012 г. – 201 153,00 лв.; 01.01.2013 г. – 201 153,00 лв., 31.12.2013 г. – 214 638 лв.; 01.01.2014 г. – 214 638,00 лв., 31.12.2014 г. – 231 424,00 лв.; 01.01.2015 г. – 231 424,00 лв., 31.12.2015 г. – 29 410,00 лв.; 01.01.2016 г. – 29 410,00 лв., 31.12.2016 г. – 35 020,00 лв.; 01.01.2017 г. – 35 020,00 лв., 31.12.2017 г. – 40 057,00 лв.

Със спорния Ревизионен акт №Р-22221018006760-091-001/13.12.2019 г., на основание подадените възражения, органите по приходите са определили

задължения за данък върху доходите на физическите лица в общ размер на 24 672,55 лв. и лихви за забава в размер на 14 050,36 лв. за данъчните периоди 2012 г., 2015 г. и 2017 г., като е приложен особеният ред за облагане, предвиден в чл. 122 от ДОПК, както следва:

За 2012 г. декларираната с възражението разполагаема сума в брой в размер на 188 889,00 лв., според Р. Б., е разлика между приходи и разходи, както следва: 206 665,00 лв. от заплати за периода 1999 г. - 2011 г.; 61 000,00 лв. от продажба през 2002 г. на недвижим имот, като половината от тази сума /30 500,00 лв./ е за съпруга ѝ; 17 248,00 лв. от продажба през 1999 г. на недвижим имот, като отново половината от тази сума /8 624,00 лв./ е за съпруга ѝ; сума в размер на 10 000,00 лв. приобщени средства от родителите ѝ; рента в размер на 9 600,00 лв., получена до 2011 г. От посочените приходи жалбоподателката е приспаднала разходи за издръжка и живот в общ размер на 83 500,00 лв. за годините преди 2012 г. Ревизиращият екип не е приел първоначалната разполагаема сума, като е изложил конкретни доводи. По отношение на сумата от 206 665,00 лв. е констатирано, че представляват брутно трудово възнаграждение за посочения период. След извършени справки в системите на НАП, доходите от рента за периодите от 1999 г. до 2011 г. са били в размер на 4 965,66 лв.; полагащите се S приходи от продажби на имущество са в общ размер на 39 126,85 лв.; разходи за покупка на имоти в размер на 13 302,05 лв. и други разходи в размер на 9 922,36 лв. /разходи за печатно издание, включени в дневниците за продажби на ПК [фирма], с получател ревизираното лице/. Органите по приходите не приемат и, че декларираната сума в размер на 30 000,00 лв. /съответно 15 000,00 лв. - S част за жалбоподателката /за строеж на масивната жилищна сграда в район „Л.“ е реалната платена сума от семейството. Установено е, че от жалбоподателката и съпруга ѝ, в периода 1998 г. – 2002 г. е построена „масивна жилищна сграда“ в [населено място], местност „К.“, върху придобит по наследство имот, който е продаден за сумата от 183 000,00 евро /357 916,89 лв./ през 2005 г. В тази връзка приемат, че за периодите преди 2012 г. не са упоменати и разходи за строителството на гореописаните имоти. На основание горните констатации, е приета първоначална разполагаема сума на парични средства в брой, различна от декларираната, а именно 5 000,00 лв. към 01.01.2012 г. Възприетата от органите по приходите налична сума в брой към 31.12.2012 г. е декларираната от самото задължено лице сума в размер на 201 153,00 лв. По банковите сметки за 2012 г., към 01.01.2012 г. е имало 42 125,24 лв., към 31.12.2012 г. – 39 507,59 лв. При съпоставката на постъпленията и разходите за 2012 г. по реда на чл. 122, от органите по приходите са отразени приходи от: трудови правоотношения /14 988,65 лв./, рента /1 210,40 лв./ и приходи от лихви по депозити /2 016,58 лв./. В разходната част са отразени: разходи за издръжка и живот /6 600,00 лв./, комунални разходи за наем на помещение, с получател [община] /568,34 лв./, разходи за застраховки /1 566,78 лв./. Установеният резултат за 2012 г. е превишение на разходите над приходите в размер на 184 054,84 лв., съответно установен данък върху определената данъчна основа по реда на чл. 122 от ДОПК в размер на 18 405,48 лв., както и начислени лихви за забава. През 2013 г. и 2014 г. установеното превишение на разходите над приходите

на Р. Б. е компенсирано със суми, които остават налични при изготвената съпоставка в ревизионното производство на нейния съпруг, съответно няма установена сума за периодите, която да подлежи на облагане с данък по реда на ЗДДФЛ. За 2016 г. също не е установено превишение, което да формира основа за облагане с данък по реда на чл. 122 от ДОПК.

По отношение на 2015 г. са приети като разполагаеми суми в брой декларирани от жалбоподателката средства: в размер на 231 424,00 лв. към 01.01.2015 г., съответно 29 410,00 лв. към 31.12.2015 г. По банковите сметки на лицето началната разполагаема сума е в размер на 47 316,00 лв., към 31.12.2015 г. – 3 724,13 лв. При съпоставката на постъпленията и разходите за 2015 г., органите по приходите са отразили приходи от: трудови правоотношения /15 289,67 лв./, рента /1 210,00 лв./, доход от изплатена застраховка „Живот“ /16 568,34 лв./, приходи от лихви /83,67 лв./. В разходната част на изготвената съпоставка са отчетени: разходи за издръжка и живот /6 600,00 лв./, комунални разходи /733,01 лв./, разходи за данъци по депозити /107,86 лв./ и дарение на Д. Б. /син/, в размер на 303 153,65 лв. Установено е превишение на направените разходи спрямо приходите за процесната година със сумата от 31 386,94 лв., съответно е определен данък върху определената данъчна основа по реда на чл. 122 от ДОПК за 2015 г. в размер на 3 138,69 лв., както и лихви за забава.

При съпоставката на получените приходи и направените разходи през 2017 г. в сравнителна таблица, е приета начална разполагаема сума в брой в размер на 35 020,00 лв. и сума към 31.12.2017 г. в размер на 40 057,00 лв., или сумите, декларирани като налични средства в брой от Р. Б. с възражението срещу ревизионния доклад. Установено е, че по банковите сметки към 01.01.2017 г. са били налични 3 623,34 лв., съответно към 31.12.2017 г. сумата е в размер на 121 733,09 лв. В приходната част за 2017 г. са отразени постъпления от: рента /1 288,80 лв./; продажба на имущество /48 200,00 лв./; пенсия /12 208,80 лв./; превод от Д. Б. /39 116,00 лв./. Като разход на годината са включени: за издръжка и живот /6 600,00 лв./; екскурзии и пътувания /1 300,00 лв./, данъци, такси /571,32 лв./; данък върху лихви по депозити /29,34 лв./. Установено е превишение на разходите над приходите в размер на 30 833,81 лв., съответно е определен за данък върху определената данъчна основа по реда на чл. 122 от ДОПК за 2017 г. в размер на 3 083,38 лв.

За да измени РА, в частта на установените задължения за 2012 г., с Решение № 371/09.03.2020 г. директорът на ДОДОП С. е изложил следните мотиви: От органите по приходите не е възприета декларираната от ревизираното лице сума в общ размер на 188 889,00 лв., а са определили първоначална разполагаема сума в брой към 01.01.2012 г. в размер на 5 000,00 лв., което са счели за логически и житейски обосновано. Като довод, в подкрепа на изводите си, ревизиращите органи са изложили и косвени доказателства по отношение на строителство на имот през 2007 г. – разходи, които считат, че не са отразени в намаление на декларираната първоначална разполагаема сума. От друга страна, при съпоставка на паричните средства за 2012 г., както и следващите ревизирани периоди, органите по приходите приемат декларирани парични средства в брой в големи размери. В противоречие с изложените доводи, за разполагаема сума в брой към 31.12.2012 г. в

ревизионния акт са отразени 201 153,00 лв. – декларирани от ревизираното лице, а същевременно декларираната в началото на периода първоначална разполагаема сума не е приета. За решаващия орган са останали неизяснени причините за това частично приемане на разполагаема налична сума, след като към 01.01.2012 г. е прието, че Р. Б. е разполагала със сума, в размер на едва 5 000,00 лв., какъв е източникът на доход на лицето през годината, за да има тя в края на същата година 201 153,00 лв. в брой, което е довело в голяма степен до установяване на спорния недостиг на парични средства. Видно от направената съпоставка, сумите по банковите сметки към 01.01.2012 г. са 42 125,24 лв., а към 31.12.2012 г. са 39 507,59 лв., приходите през годината са 18 215,63 лв., а разходите – 8 735,12 лв., респективно няма обективни данни през годината жалбоподателката да се е сдобила с разполагаемата сума в размер на 201 153,00 лв. /напр. доходи от трудови правоотношения, доходи от лихви, рента, дарение/, които органите по приходите са счели, че тя не е притежавала в началото ѝ, а е имала налични към 31.12.2012 г. Нещо повече, от органите по приходите, а и от самото ревизирано лице, при анализиране на началната разполагаема сума към 01.01.2012 г. не е включен полученият доход от продажба на недвижим имот през 2005 г. за сумата от 183 000,00 евро /357 916,89 лв./, от която продажба би следвало, в режим на СИО, Р. Б. да е получила S от сумата. В ревизионния акт, по отношение на тази сделка, са изложени само неподкрепени с доказателства твърдения, че продаденият имот е построена от семейството „масивна жилищна сграда“ в периода 1998 г. – 2002 г., за която също е направен изводът, че не са отчетени разходи по строителството. При така възприетия подход напълно неоснователно и тенденциозно се явява „влошаването“ на финансовото състояние на Р. Б., като се приема, че тя е разполагала към 01.01.2012 г. с парични средства в брой в размер само на 5 000,00 лв. Видно от представените по административната преписка доказателства, лицето е разполагало в годините преди ревизираните със значителни суми, извършвало е разпоредителни сделки с имоти, получавало е доходи от трудови правоотношения, рента, наследство /парични средства и имущество/. При тези мотиви, решаващият орган е приел, че следва да бъде приета за разполагаема сума в брой към 01.01.2012 г. в размер на 188 889,00 лв. С оглед промяната на началната разполагаема сума, установеният резултат, явяващ се данъчна основа за облагане с данък по реда на чл. 122 от ДОПК за 2012 г. следва да бъде изменен в посока намаление, а именно: разликата между разполагаемите парични средства /в брой и по банков път/ към 01.01.2012 г. - общо 231 014,24 лв./ и получените приходи през годината - 18 215,63 лв., или общо 249 229,87 лв. и от друга страна, направените през годината разходи - 8 732,12 лв. и налични парични средства към 31.12.2012 г. - 240 660,59 лв., или общо 249 395,71 лв. В този случай установеното превишение на разходите над доходите е в размер на 165,84 лв., съответно дължимият данък върху определената данъчна основа по реда на чл. 122 от ДОПК за 2012 г. в размер на 16,58 лв. По отношение на установените за останалите данъчни периоди задължения, директорът на дирекция ОДОП С. е изложил следните мотиви: За останалите данъчни периоди в хода на ревизията изцяло са възприети началните и крайни разполагаеми суми, които самото ревизирано лице декларира с

възражението срещу ревизионния доклад, и при обективно и прецизно отчитане на приходите и разходите за Р. Б. през годината, поради което изложените възражения в жалбата по отношение на определените по реда на чл. 122 от ДОПК данъчни основи и начисления данък по ЗДДФЛ за 2015 г. и 2017 г. са неоснователни. Изчисленията, които ревизираното лице прави в жалбата, се явяват несъобразени с обективния принцип на определяне на разполагаемите средства през годината по реда на ЗДДФЛ, респективно преминаването към особения ред на облагане по чл. 122 от ДОПК. При определянето на данъчната основа за облагане с данък върху годишната данъчна основа по реда на чл. 122 от ДОПК се изчислява началната разполагаема сума заедно с доходите на задълженото лице през годината, от една страна, и от друга страна, намалението им с разходите и крайната разполагаема сума към 31.12. на същата година. Ревизиращият екип е възприел изцяло както сумите, декларирани от жалбоподателката в началото на 2015 г. и 2017 г., така и тези, декларирани в края им, отразени са всички декларирани приходи и съответно разходи, включително дарението към Д. Б. /син/, както и определената от самото ревизирано лице осреднена сума за издръжка и живот в размер на 6 600,00 лв. за всяка една от ревизираните години. Установеното превишение за 2015 г. и 2017 г. няма как да бъде компенсирано и с парични средства от съпруга на жалбоподателката, тъй като в неговото ревизионно производство, обект на спор и пред настоящата инстанция, също е установено превишение на разходите над приходите за същите години. В заключение е формиран извод, че установените източници на доходи за периодите 2015 г. и 2017 г. не са достатъчни за покриване на разходите на ревизираното лице, предвид което върху превишението в годишен аспект се определят допълнителни задължения за данък върху доходите на физическите лица по реда на ЗДДФЛ.

В настоящото производство РА се обжалва в частта на установените задължения по ЗДДФЛ, изменена и потвърдена с Решение № 371/09.03.2020 г., издадено от директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С., а именно: на установен данък върху доходите на физическите лица за процесните години, както следва: - за 2012 г. в размер на 16,58 лв., дължим ведно с лихвата за забава до окончателното разчитане с бюджета, която към датата на РА е в размер на 11,15 лв.; - за 2015 г. в размер на 3 138,69 лв., заедно с лихви за забава в размер на 1169,27 лв.; - за 2017 г. в размер на 3 083,38 лв., заедно с лихви за забава в размер на 507,09 лв.

Въз основа на приетите по делото писмени доказателства и констатациите на приетата по делото основна съдебно-счетоводна експертиза съдът приема следното от правна страна:

С Решение № 371/09.03.2020 г. на ответника, в частта относно установените с РА задължения за 2012 г., изцяло е възприета декларираната от жалбоподателката в хода на ревизията начална разполагаема сума към 01.01.2012 г., в размер на 188 889,00 лв. Поради това съдът приема, че между страните в настоящото производство не е налице спор относно този въпрос, в т.ч. и относно приходите/ доходите на жалбоподателката в предходните години (преди 2012 г.), в резултат на които Б. е разполагала с посочената наличност към 01.01.2012 г. Между страните не се спори и относно размера на

отразените в приходната и разходната част на паричните потоци суми. Спорен в случая се явява начинът на изчисляване на паричния поток на ревизираното лице, с оглед обстоятелството, че органите по приходите и решаващият орган са приели декларираниите от същото начални и крайни разполагаеми суми за всеки един от процесните периоди.

Настоящият съдебен състав кредитира констатациите на основната съдебно-счетоводна експертиза, приета по делото, изготвена от вещото лице К.. Изцяло възприема изчисленията на експертизата, изготвени въз основа на декларираниите парични средства в брой към 01.01.2012 г. в размер на 188 889,00 лева, която парична наличност е възприета и в Решение №371/09.03.2020 г. на ответника. Както посочва вещото лице, в РА и в решението на директора на ДОДОП С. при изготвяне на съпоставка между получените/декларираниите доходи и извършените разходи, данните за наличните парични средства в брой към 1 януари и към 31 декември за всяка една година от ревизирания период от 01.01.2012 г. до 31.12.2017 г., са в размера, деклариран от Р. Б., т.е. при промяна на постъпленията и плащанията, каквато е извършена от органите по приходите, не е извършвано преизчисление на наличните парични средства в брой към края на съответната година. Независимо от това, че ако към наличните парични средства в началото на даден период се добавят постъпленията и се извадят разходите за целия период, то резултатът представлява наличността към края на периода, при изготвяне съпоставка между доходите и разходите в РА, изменено с решение № 371/09.03.2020 г. са взети данните, посочени от жалбоподателката, а именно: Към 01.01.2012 г. паричните средства в брой са 188 889 лв., а към 31.12.2012 г. - 201153 лв. Към 01.01.2013 г. сума в размер на 201153 лв., а към 31.12.2013 г. – 214638 лв. Към 01.01.2014 г. сума в размер на 214638 лв., а към 31.12.2014 г. – 231424 лв. Към 01.01.2015 г. сума в размер на 231424 лв., а към 31.12.2015 г. – 29410 лв. Към 01.01.2016 г. сума в размер на 29410 лв., а към 31.12.2016 г. – 35020 лв. Към 01.01.2017 г. сума в размер на 35020 лв., а към 31.12.2017 г. – 40057 лв. В тази връзка, съдът приема, че е недопустимо да се възприема крайно салдо за съответната ревизирана година, макар и декларирано от ревизираното лице, без да се държи сметка за началното салдо, постъпленията и разходите през годината. Безкритичното възприемане на заявените от ревизираното лице парични наличности към 31.12 на съответната ревизирана година, при неизследване на произхода на тези суми и при липса на дадени указания за ангажиране на доказателства от Б. в тази насока, противоречи на принципите на обективност и на служебното начало, провъзгласени с чл. 3 и чл. 5 ДОПК. Ревизиращите органи, а и директора на ДОДОП С., подробно са обсъждали доказателствата, представени от ревизираното лице с цел установяване на първоначалните наличности на парични средства, това обаче не е сторено по отношение на крайните салда, посочени от Б.. Тук следва да се посочи, че разполагаемите суми не са декларирани от лицето, а във всяко свое заявление относно размерите им жалбоподателката е посочвала, че е възможно да има неточности в описаните от нея факти, с оглед продължителния период от време, за който се иска информация. Независимо от това, приходните органи не са изискали допълнителни данни и доказателства за начина на формиране

на крайните салда за всяка от ревизираните години. По тези съображения съдът възприема констатациите на съдебно-счетоводната експертиза, като приема, че изготвеният паричен поток на жалбоподателката кореспондира с приетите по делото доказателства и съответства на счетоводните и логически правила за съпоставяне на приходите и разходите, съответно за установяване на крайни наличности за целите на облагането по ЗДДФЛ.

Не се кредитира от съда допълнителната съдебно-счетоводна експертиза, изготвена от вещото лице Н., тъй като в същата изцяло е възприет подходът на ревизиращите органи при изчисляване на паричните потоци за процесните години. При изслушване на експертизата в съдебно заседание, вещото лице се позовава на методика, използвана от органите по приходи, без да заявява собствени специални знания и без да се позовава на относими правни норми. Същевременно, за да обоснове констатациите си, вещото лице излага правни изводи, като се позовава на мотиви на ревизиращите органи, което е недопустимо с оглед предмета на съдебно-счетоводната експертиза.

Следва да се посочи отново, че ответният решаващ орган е възприел за доказана налична разполагаема сума, в брой, към 01.01.2012 г., в размер на 188 889,00 лева, като е изложил подробни мотиви (цитирани по-горе в решението), съгласно които кредитира представените от жалбоподателката доказателства за разполагаеми, в годините преди ревизираните, значителни суми, в т.ч. за извършвани разпоредителни сделки с имоти, получавани доходи от трудови правоотношения, рента, наследство /парични средства и имущество/. Ответникът е приел за „неоснователно и тенденциозно влошаването на финансовото състояние на Р. Б.“ от ревизиращите органи, като е посочил, че самият ревизиращ екип е възприел, че лицето към 31.12.2012 г. е разполагало в брой с 201 153,00 лв., като в същото време декларираната в началото на периода първоначална разполагаема сума не е приета. Изрично решаващият орган е посочил, че в ревизионното производство е останал неизяснен източникът на доход на лицето през годината, за да има тя в края на същата година 201 153,00 лв. в брой. Следователно, изводът на ревизиращите органи, че са налице укрити доходи на жалбоподателката, с които е направено дарение на сина ѝ през процесната 2015 г. са опровергани с представените в хода на ревизията доказателства, съобразно правните изводи на решаващия орган. Това е така, тъй като именно с декларираните като разполагаеми към 01.01.2012 г. суми, Б. обосновава възможността си да направи посоченото дарение. Поради това, настоящият съдебен състав приема, че ревизиращите органи неправилно са кредитирали заявените от ревизираното лице суми като налични в края на съответните данъчни периоди, тъй като същите не кореспондират с паричните потоци, изготвени от органите по приходи. Същевременно решаващият орган е изменил РА единствено в частта на установените задължения за 2012 г., но не е извършил преизчисление както на крайното салдо за същата година, така и на паричните потоци за следващите ревизирани периоди.

В допълнение и във връзка с възраженията в жалбата следва да се посочи, че по делото не бяха ангажирани доказателства, които по категоричен начин да установят, че в период преди ревизирания, жалбоподателката е разполагала със суми в по –голям размер от установения от приходната администрация.

На първо място, както се посочи вече, с РА, в частта изменена с решението на директора на ДОДП С., е възприета, като разполагаема в брой към 01.01.2012 г., посочената от Р. Б. сума от 188 889,00 лв. Решаващият орган е кредитирал твърденията и доказателствата, представени от жалбоподателката, в т.ч. за получени доходи от продажба на недвижим имот през 2005 г., в режим на СИО, в размер на S от 357 916,89 лв. На второ място, в хода на настоящото производство не бяха ангажирани доказателства, които да опровергават заявените от самото ревизирано лице в хода на ревизията данни за приходи/доходи, за постъпления и за разходи. Действително в хода на ревизията са събрани доказателства за извършени от съпрузите Б. множество разпоредителни сделки със собствено недвижимо имущество, които обаче са взети предвид при установяване на разполагаемата сума в началото на ревизирания период. Твърденията за постъпления в семейния бюджет от продадено от съпруга недвижимо имущество преди 01.01.2012 г. не бяха доказани по категоричен начин в хода на настоящото производство.

Относно установените задължения по периоди:

За 2012 г.

Както бе посочено по-горе, с решение № 371/09.03.2020 г., издадено от директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С., е приета за разполагаема сума в брой към 01.01.2012 г. декларираната жалбоподателката - 188 889,00 лв. С оглед промяната на началната разполагаема сума, установеният резултат, явяващ се данъчна основа за облагане с данък по реда на чл. 122 от ДОПК за 2012 г. е определен както следва: разликата между разполагаемите парични средства /в брой и по банков път/ към 01.01.2012 г. - общо 231 014,24 лв. и получените приходи през годината - 18 215,63 лв., или общо 249 229,87 лв. и от друга страна, направените през годината разходи - 8 732,12 лв. и налични парични средства към 31.12.2012 г. - 240 660,59 лв., или общо 249 395,71 лв. Установено е превишение на разходите над доходите в размер на 165,84 лв., съответно дължимият данък върху определената данъчна основа по реда на чл. 122 от ДОПК за 2012 г. е определен в размер на 16,58 лв.

Констатациите на приетата по делото съдебно-счетоводна експертиза, изготвена от вещото лице К., са идентични с тези в РА, изменен с решението на ответния орган, относно съдържанието на паричния поток на жалбоподателката за процесната 2012 г., с изключение на наличните парични средства към 31.12.2012 г., а именно: налични парични средства в брой към 01.01.2012 г. в размер на 188 889,00 лв.; по банкови сметки - 42 125,24 лв. В приходната част експертизата е отразила приходи от: трудови правоотношения - 14 988,65 лв., рента - 1 210,00 лв., приходи от лихви - 2 016,58 лв. В разходната част са включени: разходи за издръжка и живот - 6 600,00 лв., комунални разходи - 568,34 лв., разходи за застраховки и охрана - 1 566,78 лв. Идентично с ревизиращите органи, експертизата е установила, че наличната сума по банкови сметки към 31.12.2012 г. е в размер на 39 507,59 лв., въз основа на което е определила налична сума в брой към 31.12.2012 г. в размер на 200 987,16 лв. Посочената сума е изчислена като от сбора между наличните суми към 01.01.2012 г. и постъпленията през годината са извадени плащанията през периода и наличните суми в банкови сметки към 31.12.2012

т. (231014,24 лв. + 18215,63лв. - 8735,12лв. – 39507,59 лв.). Експертизата е констатирала, че не е налице превишение на разходите спрямо приходите за 2012 г.

При изслушване на експертизата в съдебно заседание на 08.02.2021 г. вещото лице подробно описва подхода, използван за изготвяне на паричните потоци, съобразно поставените му задачи, като посочва, че крайното салдо за всяка от ревизираните години е неизвестна величина, която следва да бъде изчислена въз основа на известните суми - началните разполагаеми парични средства, постъпленията, разходите и паричните средства, които са в банковите сметки и които не се променят. Въз основа на тези параметри се изчислява с какви средства е разполагало в брой лицето към 31.12 на съответната година.

Поради гореизложеното и съгласно констатациите на съдебно – счетоводната експертиза следва да се приеме, че за 2012 г. не е налице недостиг на парични средства, респ. не е налице основание за облагане на жалбоподателката по реда на чл. 122 ДОПК с данък върху доходите на физическите лица (ДДФЛ).

За 2015 г.

Ревизиращите органи са приели като разполагаеми средства в брой декларираните от жалбоподателката суми в размер на 231 424,00 лв. към 01.01.2015 г., съответно 29 410,00 лв. към 31.12.2015 г. По банковите сметки на лицето началната разполагаема сума е в размер на 47 316,00 лв., към 31.12.2015 г. – 3 724,13 лв. При съпоставката на постъпленията и разходите за 2015 г., органите по приходите са отразили приходи от: трудови правоотношения /15 289,67 лв./, рента /1 210,00 лв./, доход от изплатена застраховка „Живот“ /16 568,34 лв./, приходи от лихви /83,67 лв./. В разходната част на изготвената съпоставка са отчетени: разходи за издръжка и живот /6 600,00 лв./, комунални разходи /733,01 лв./, разходи за данъци по депозити /107,86 лв./ и дарение на Д. Б. /син/, в размер на 303 153,65 лв. Установено е превишение на направените разходи спрямо приходите за процесната година със сумата от 31 386,94 лв., съответно е определен данък върху определената данъчна основа по реда на чл. 122 от ДОПК за 2015 г. в размер на 3 138,69 лв., както и лихви за забава.

Въз основа на изготвения паричен поток, основната съдебно-счетоводна експертиза е установила, че към 31.12.2013 г. паричните средства в брой са в размер на 214 472,15 лв. (240494,75+31676,56 - 9295,13лв. - 48404,03лв.) и са пренесени като начално салдо към 01.01.2014 г. Към 31.12.2014 г. наличните парични средства в брой са в размер 231258,15 лв. (262876,18лв. + 25136,88лв. – 9438,88 лв.- 47316,03лв.) и са пренесени като начално салдо към 01.01.2015 г.

Констатациите на съдебно–счетоводната експертиза, изготвена от вещото лице К., са идентични с тези в РА относно съдържанието на паричния поток на жалбоподателката за процесната 2015 г., с изключение на наличните парични средства към 31.12.2015 г., а именно: налични парични средства в брой към 01.01.2015 г. в размер на 231 424,00 лв.; по банковите сметки началната разполагаема сума е 47 316,00 лв. В приходната част експертизата е отразила приходи от: трудови правоотношения - 15 289,67 лв., рента - 1

210,00 лв., доход от изплатена застраховка „Живот“ - 16 568,34 лв., приходи от лихви - 83,67 лв. В разходната част са включени: разходи за издръжка и живот 6 600,00 лв., комунални разходи 733,01 лв., разходи за данъци по депозити 107,86 лв. и дарение на Д. Б., в размер на 303 153,65 лв. Според експертната наличната сума по банкова сметка към 31.12.2015 г. е в размер на 3 724,13 лв., а налична сума в брой не е налице. Експертната е приела, че за 2015 г. разходите, извършени от Р. Б. надвишават приходите със сумата 2592,79 лв. (278574,18лв. + 33151,68 лв. - 310 594,52 лв. – 3724,13 лв.). Върху тази сума, представляваща определена по реда на чл. 122, ал. 1 ДОПК данъчна основа, при данъчна ставка от 10% съгласно чл. 48, ал. 1 ЗДДФЛ, се дължи данък в размер на 259,28 лв., заедно с лихва за забава в размер на 95,23 лв. (изчислена към датата на издаване на РА).

За 2017 г.

При съпоставката на получените доходи и направените разходи през 2017 г., ревизиращите органи са приели начална разполагаема сума в брой в размер на 35 020,00 лв. и сума към 31.12.2017 г. в размер на 40 057,00 лв., или сумите, декларирани като налични средства в брой от Р. Б. с възражението срещу ревизионния доклад. Установено е, че по банковите сметки към 01.01.2017 г. са били налични 3 623,34 лв., съответно към 31.12.2017 г. сумата е в размер на 121 733,09 лв. В приходната част за 2017 г. са отразени постъпления от: рента /1 288,80 лв./; продажба на имущество /48 200,00 лв./; пенсия /12 208,80 лв./; превод от Д. Б. /39 116,00 лв./. Като разход на годината са включени: за издръжка и живот /6 600,00 лв./; екскурзии и пътувания /1 300,00 лв./, данъци, такси /571,32 лв./; данък върху лихви по депозити /29,34 лв./. Установено е превишение на разходите над доходите в размер на 30 833,81 лв., съответно е определен за данък върху определената данъчна основа по реда на чл. 122 от ДОПК за 2017 г. в размер на 3 083,38 лв.

Въз основа на изготвен паричен поток експертната е установила, че към 31.12.2016 г. наличните парични средства са в общ размер 9658,47 лв., в т.ч. в брой 6035,13 лв. и по банкови сметки 3623,34 лв. Съответно, за 2017 г. е изготвен паричен поток, както следва: - налични парични средства в брой към 01.01.2017 г. в размер на 6 035,13 лв.; по банкови сметки - 3 623,34 лв.; постъпления: доходи от рента - 1 288,80 лв., доходи от прехвърляне на имущество - 48 200,00 лв., превод от Д. Б. - 39 116,00 лв., необлагаем доход - 12 208,80 лв. или общо постъпления в размер на 100 813,60 лв.; плащания: разходи за издръжка и живот - 6 600,00 лв., разходи за пътувания – 1 300 лв., разходи за данъци - 571,32 лв., разходи за данъци по депозити - 29,34 лв. или общо плащания в размер на 8 500,66 лв. Експертната е установила, че наличната сума по банкови сметки към 31.12.2017 г. е в размер на 121 733,09 лв., въз основа на което е определила налична сума в брой към 31.12.2017 г. в размер на 00,00 лв. Установено е, че за 2017 г. разходите, извършени от Р. Б. надвишават приходите със сумата 19 761,68 лв. (9658,47 лв. + 100813,60 лв. – 8500,66 лв.-121733,09лв.). Върху тази сума, представляваща определена по реда на чл. 122, ал. 1 ДОПК данъчна основа, при данъчна ставка от 10 % съгласно чл. 48, ал. 1 ЗДДФЛ, се дължи данък в размер на 1976,17 лв., заедно с лихва за забава в размер на 325 лв. (изчислена към датата на издаване на РА).

По гореизложените съображения, оспореният РА следва да бъде отменен, поради противрочието му с материалния закон, в оспорената пред съда част, потвърдена с решение на ответника, с която по реда на чл. 122 ДОПК са определени задължения за данък върху доходите на физическите лица, както следва: - за 2012 г. в размер на 16,58 лв., заедно с лихва в размер на 11,15 лв.; - за 2015 г. за сумата над 259,28 лв., както и за начислената лихва за сумата над 95,23 лв.; - за 2017 г. за сумата над 1976,17 лв., както и за начислената лихва за сумата над 325 лв. Жалбата, в останалата ѝ част, следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Предвид изхода на делото и заявеното от жалбоподателя искане за присъждане на направените по делото разноски, на основание чл. 161, ал. 1 ДОПК, такива следва да се определят с решението. По делото са представени доказателства за направени разноски от страната в общ размер на 1 360 лв., от които 800 лв. – платено адвокатско възнаграждение съгласно договор за правна защита и съдействие от 03.06.2020 г. (л. 386), 550 лв. – възнаграждение за съдебно-счетоводна експертиза и 10 лв. – платена държавна такса. Съобразно отменената част от оспорения РА, в полза на жалбоподателката следва да се присъдят разноски в размер на 904,33 лева (деветстотин и четири лв. и 0.33 ст.).

Ответникът не е претендирал присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Воден от горното и на основание чл. 160, ал. 1 ДОПК, Административен съд София- град, I отделение, 3-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба, подадена от Р. Д. Б., ЕГН [ЕГН], Ревизионен акт № Р-22221018006760-091-001/13.12.2019 г., издаден от А. Г. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., в качеството на орган, възложил ревизията и А. Б. Г., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията, в частта, потвърдена и изменена с Решение № 371/09.03.2020 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – [населено място], с която по реда на чл. 122 ДОПК са определени задължения за данък върху доходите на физическите лица, както следва: - за 2012 г. в размер на 16,58 лв., заедно с лихва в размер на 11,15 лв.; - за 2015 г. за сумата над 259,28 лв., както и за начислената лихва за сумата над 95,23 лв.; - за 2017 г. за сумата над 1976,17 лв., както и за начислената лихва за сумата над 325 лв., като **ОТХВЪРЛЯ** жалбата, в останалата ѝ част: срещу РА, в частта на определени задължения за данък върху доходите на физическите лица, както следва: - за 2015 г. в размер на 259,28 лв., заедно с начислена лихва в размер на 95,23 лв.; - за 2017 г. в размер на 1976,17 лв., за начислената лихва за сумата над 325 лв.

ОСЪЖДА Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] да заплати на Р. Д. Б., ЕГН [ЕГН], сума в размер на 904,33 лева (деветстотин и четири лв. и 0.33 ст.), представляваща разноски по делото.

Решението може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от съобщението до

страните за постановяването му с касационна жалба пред Върховния административен съд.

Съдия: